

אברהם האיר מאור הג"ר והיה צריך להשיג את אור הז"ת **וכיוון דהוה מתרנחר באנון שלשה, בעא לסלקא באנון שבע** ומכיון שאברהם היה מאיר מאור הג"ר הוא היה צריך גם להשיג את אור הז"ת, **ברזא רבתיב**, (בראשית כא) **ויצא אברהם את שבע בבשת חצאן** שהם כנגד הז"ת. **ורזא דא רמו לאבימלך, דלא יתפרען מגחון, עד דישתלימו אינון שבעה זכאי קשות בישראל** וטור זה רמזו אברהם לאבימלך שלא יפרעו מבני הפלישטים עד שהם ישתלמו באלו השבעה כדיKi האמת של ישראל, **לקביל אינון שבעה דרגין דלעילא** שהם כנגד אלו השבעה מדרגות העליונות של הז"ת.

דור המלך שהוא השביעי יעורר את המלכות השביעית **כיוון דאשთלימן, יתיב עלמא תפהה בגונא דעלמא עילאה. בקיומה שלים** ומכיון שישתלמו בנוי בכל הז"ת ישב העולם התחתון של המלכות כדוגמת העולם העליון של זו"א בקיים שלהם. **ויתמי דוד, דאייה שביעאה, ויתער להחיא בת שבע דלעילא** ואז יבוא דוד המלך שהוא השביעי והוא יעורר את אותה הבת שבע העליונה שהיא המלכות שהייתה דוד מרכבה אליה, **דאיה נקמא נקמיהון דישראל**,

ותרתין - דהכי משמע עקב במנין עק"ב שנים אלמא בן שלש שנים הכיר את בוראו. שמע אברהם בקולו וכל שנותיו היו קעה

הליימוד היומי

פרשת בהעלותך

וַיְתִּפְרֹעַ מִגְהֹזֵן והיא הנקמתה את נקמות ישראל והוא תפרע מהפלישותים שהם בני אבימלך, **הַקָּדָא הוּא דְכַתִּיב** וזה מש"כ בפסוק על דוד המלך, (שמואל ב ח) **וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּדַּק דָוד אֶת פְלִשְׁתִּים וַיַּבְנִיעַם וַיַּקְחַ דָוד אֶת מִתְגַּהָהָה מִיד פְלִשְׁתִּים.**

ישראל לא יכלו לנבור על הפלישותים אלא עד שנשלמו בשבועת הצדיקים **מַאי וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן** וקשה מהו הפירוש שכותוב 'ויהי אחרי כן'. בתר **דְאַשְׁתְּלִימֹו יִשְׂרָאֵל, וְהוּוּ בְגֻוֹנָא דְלָעִילָא** אלא פירשו שאחרי שנשלמו ישראל בשבועת הצדיקים שהם בסוד הז"ת והיו כדוגמת מעלה, **כְּדִין אוֹ נָאֵר וַיַּדַּק דָוד אֶת פְלִשְׁתִּים וַיַּבְנִיעַם. דָהָא עַד הַשְׁתָּא לֹא יָכִילוּ יִשְׂרָאֵל לְמִתְבָּר תָּזְקִפְיָהָז** כי הרי עד עכשו לא יוכל ישראל לשבור את חוזם ותווכפם מאחר שהם לא נשלמו בז"ת אלא רק ע"י דוד המלך, **וְהָא אִיתְעַרוּ חֶבְרִיא בְּהַהּוּא מִתְגַּהָהָה, וְאַזְקָמָה** וכמו שהთעוררו החברים לבאר בעניין מותג האמה ובמו

שביירו החברים [לה].

אור הרשב"

באתם אליו וכו ראה ראיינו כי היה ה' עמך, אמרו אנו יודעים שעתיד הב"ה ליתן לזרעך את כל הארץות האלה ברת עמנו ברית שבועה שניין ישראל יורשין את ארץ פלשתים, מה עשה יצחק ברת אמה מותג החמור שהיה רוכב עליו ונתן לו לאות ברית שבועה, ובshallך דוד

[לה] כראיתא בפרק דרבנן אליעור פרק לה יצחק כרת ברית עם עמי הארץ בשער בארץ פלשתים ראה אותם שהחכו פניהם ויצא מהם בשלום והלכו אחריו אבימלך וכל גדוליין, אמר להם הפקתם אתם את פניהם ממוני, ועכשו באתם אליו, שנ' ויאמר אלהם יצחק מודיע

הילמוד

אברהם רמו לאבימלך דוקא בככשימים שהם מצד החסד

וְתֹא חַזִּי, הָאֵי דֶרֶמֹו לִיה אֲבָרְהָם בְכֻבְשָׁות הַצָּאן, וְלֹא בְעִזִים, וְלֹא בְמִילִי אַחֲרִינִי ובא וראה שמה שרמו אברהם לאבימלך דוקא בככשומות הצאן ולא בעיזים ולא בדבר אחר, **בְגַין דְאַפּוֹן מִסְטְּרָא דְחַסְדָךְ,** **מִאַפּוֹן מִמְּגַן דִינְקִין מִסְטְּרָא דְחַסְדָךְ,** **יִנְקִין לְתֹתָא אַיְנוֹן כְבָשִׁים, תְחוֹת שׂוֹלְטִינִיהָן גַּלְלָה** שהככשימים הם מצד החסד כי הם מאותם הכוחות המומוניים היונקים מצד החסד ומהם יונקים מטהה אלו הככשימים שהם תחת משלתם. **וְאֲבָרְהָם אָחִיד לְחַזְלִקִיהָ מִדָּת הַחַסְד, וְכֹלָא בְּרוֹא דְחַבְמָתָא** ואברהם היה אווח לחלקו את מידת החסד ולכון הוא רמו את הדבר דוקא בככשימים והכל היה בסוד החכמה.

אור הרשב"י

ברת אמה אחת ממתן החמור שהיה רוכב עליו
ונתן להם ברית שבועה וכsmouthך דור רצה לבא
לארץ פלשתים ולא היה יכול מפני השבועה עד
שליחם מהם אותן ברית שבועות יצחק שנאמר
ויה אמת מנת האמה מיד פלשתים, וימדרט
בחבל השכוב אותם ארץ, א"ר יוחנן משום ר'
שמעון בן יוחאי היינו דאמרין אינשי מיניה וביה
אבא לוייל ביה גרגנא.

רצה לבא בארץ פלשתים ולא היה יכול מפני
אות ברית שבועות יצחק, שני ויקח דור את מנת
האמה מיד פלשתים, שני ויכנע פלשתים ולא
יכלו עוד.
וכן איתא בילוקוט שמעוני ויקח דור את מנת
האמה מיד פלשתים, לפי שכרת יצחק עם
פלשתים ברית שנאמר ויאמר ראה ראיינו כי
היה ה' עמק ונאמרதי נא אלה מה עשה יצחק

הלי'מודי

הכבדים מצד החסיד העוים מצד הגבורה

ועל דא לתיגנון, מאן דשרי גו עאנא, לא מסתבן לעלמיין ועל בר לממנו שמי שנמעא ושותן בין הכבדים הוא לא מסתבן וניזוק לעולם. **ואיא איד蒿 שרוי גו עזיזיא, ורעני לוין אבל אם הוא שותן ונמעא בין העיזים והוא רועה אותם, בפה גרדיניג נימוסין, יתבין לךבליה לאסטהה ליה, בגין דאנזון מסטרא דידינה קשייא** אז כמה מלאים של מוחבלים יושבים כנגדו בכדי להטות אותו לצד הרע לאחר שהיעדים הם באים מצד הדין הקשה [לו].

יצחק אבינו ברת ברית עם אבימלך

אבל כדראתך יצחק ל מגור עמיה קיים, גור עמיה בשבעה, דאתגלא מגו היה באירא אבל כאשר בא יצחק אבינו בכורות ברית עם אבימלך או הוא ברת עמו ברית בכח המלכות הנקראת שבעה שהוא מתגלית מתוך אותה הבאר, **דכתיב** ממש"ב (בראשית כו) **ויקרא אתה שבעה.**

אור הרשב"י

תולדות, ולכן טוב שלא יידל אדם עז בתוך ביתו ולפחות יזהר בוה בר"ה ושאר עית' שלא נמצא בALTH עז, ועל כן לא יביא לפניו בר"ה ראש עז דאם לא נמצא לו ראש כבש יביא של עוף.

[לו] ומטעם זה פסק הבן איש חי שנה ראשונה פרשת נצבים סעיף ד' ואם לא היה יכול להביא ראש כבש, (בראש השנה) לא יביא ראש של עז כי הוא דינה קשייא לנו' בזוז'ק פרשת שמיני דף מא ע"ב, ועיין עוד בווחר חדש סדר הלימוד היומי